

Alte Drucke

Liber Quartus Psalmorum, In Quo Grande illud de Redemptione totius Adami, rerumque omnium ejus gratiâ Restitutione, Mysterium, hactenus Mundo ...

Serrurier, Pierre

Amsterodami, 1668

Psalm. XCVI.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:obv:ha33-1-173812

sint, Magni istius Sabbati consortes erunt facti; nihil tamen obeffe, quo minus in alios quadret, etiam in illo tempore, inter quos eandem utilitatem posset habere, ac quondam tempore Moſis, vel tempore Apoſtolorum. Nam quemadmodum tempore Moſis hæc Admonitio ſeu Cautela dirigebatur ad illos qui viderant Mirabilia Dei in Ægypto, & in Mari Rubro, nec non & in Deſerto, eaque propter in tentatione, eadem erant experturi; Et quemadmodum tempore Apoſtoli iterum eadem Admonitio ſeu Cautela fiebat ad illos, qui jam initiati erant in CHRISTO, & in eo viderant jam ejus Mortem, Reſurrectionem, Aſcenſionem in Cœlos & Effuſionem Spiritus Sancti, velut DEI Mirabilia Opera, eaque propter non minus tentationes varias erant ſubituri: Ita quoque tempore Magni Sabbati, quando, poſt ſex millium annorum labores exantlatos, DEUS Populo ſuo Requiem dederit, erunt Terræ Incolæ, quibus omnia hæc DEI in Impios exercita Judicia, & gloria tunc in Terris manifeſtanda, non ſolum ex relatione aliorum nota erunt; ſed & qui omnium bonorum & gaudiorum, quibus in hoc Sabbato fruuntur Sancti, oculati teſtes erunt. In hos igitur non minus tunc, quam unquam tempore Moſis, vel tempore Apoſtoli, quadrabit hæc Admonitio & Cautela; quum & poſtea, nempe poſt exactos illos Magni Sabbati mille annos, iterum illos tentatio adoriatur, per quam multi ſeducuntur & ad rebellionem inducentur, ut videre eſt Ezech. 38. & Apoc. 20. Adeo, ut jure meritiffimo heic quoque ejusmodi Admonitionem & præcautionem optimè quadrare dicamus, ne etiam iſti terræ Incolæ, poſt mille iſtos Annos, quando Satan, à vinculis ſuis ſolutus, Gog & Magog contra Sanctam Civitatem & Caſtrum Sanctorum excitabit, illa ſeductione tanquam aquarum torrente, abripiantur, & in communi cum aliis rebellionem pereant.

PSALM. XCVI.

Quinta CANTICI de Magno Sabbato Pars, quæ itidem Electorum quædam vox eſt, ſeu Tuba Tertia, ex felici Terræ conditione enata; & emiſſa non ad Fratres ſolum, ſed ad omnes Terræ habitabilis Incolas.

1. **E** Ia, Novo JOVÆ celebremus Carmine Laudes:
Quisque Novum in Terris Incola pange melos.
2. Pange Deo Carmen ſolenne, & nomine JOVÆ
Mirifico, reſonet Machina tota Soli.
3. Narrate in Populis, quàm fecit Facta ſtupenda,
Et quò ſe dederit robore conſpicuum.

4. Ma-

4. *Magnus quippe DEUS; multum laudabilis, ut qui
Dīs aliis semper terribilis fuerit.*
5. *Nam vesana colunt Gentes ludibria; at Ille
Cælorum facili condidit astra manu.*
6. *Ante Illum Decor & Venerandi gloria Vultus,
Ad quæ multorum Corda tremunt meritò.
Sed purus sentitur Amor, Bonitasque Paterna
Devoto intranti pectore sancta Loca.*
7. *Vos igitur Terræ Gentes, afferte JEHOVÆ
Dona, afferte citâ Munera vestra manu!*
8. *Templum intrate DEI, vosque incurvate JEHOVÆ,
Splendenti multâ cum pietate Piis.*
9. *Quin etiam à facie multum splendentis Iōvæ
Tota simul Terræ machina nunc paveat.*
10. *Proclamate inter Gentes & dicite: Regnat,
Regnat iō toto noster Iōva solo:
Nunc stabili demum fulcro firmabitur Orbis,
Æternum cunctâ mobilitate carens.
Ipse suum Populum moderabitur, ipse Pusillis
Non minus ac Magnis optima jura dabit.*
11. *Latentur Cæli, totus quoque gestiat Orbis
Terrarum, exultent & Freta salsa simul.*
12. *Nec non pinguis Ager, Sylvaque arbusta virentis,
Nec non quicquid eis undique semper inest:
Scilicet à facie JOVÆ, qui adventat ut Orbem
Indicet, & populos Iustitiam doceat!*

In præcedente audivimus Vocem quandam Electorum ad Fratres & Confortes Regni, ceu Tubâ intra se-ipsos Clangentes. Hic, & in tribus sequentibus Psalmis, audietur Vox ceu Tuba alia, se extendens clangore suo in omnes Terræ angulos, ad omnes ejus Incolas, occasione Regiminis inter se stabiliti, ad DEI laudem cultumque excitandos: eòque nomine meritò *Novum* vocatur *Canticum*, & velut inauditum hactenus, utpote quò non Domus Aaronis solum, aut Sacerdotes ad hoc peculiari modo sacrati; nec totus Israël,

quem DEUS singulari foedere sibi obstrinxit; sed & Omnis Terra, id est, omnes familiæ, populi & gentes Mundi, disertè invitantur ad duo hæc, quæ in genere hujus Psalmi Capita constituunt:

- I. *Ad Dominum laudandum, & Mirabilia ejus notificandum, additis Facti Rationibus.* vers. 1, 2, &c. — 7.
- II. *Ad serviendum Ei, cum honoris exhibitione, Muneribus, Oblationibus & humili supplicatione,* vers. 7, 8, &c.

I. Quoad Primum, illud expressum habemus hisce verbis, vers. 1, 2, &c.

1. *Cantate JEHOVÆ canticum novum, cantate Omnis Terra.* 2. *Cantate JEHOVÆ, benedicite Nomini ejus, annunciate de Die in Diem Salutem ejus.* 3. *Narrate in Gentibus gloriam ejus, in omnibus populis Mirabilia ejus.* 4. *Quoniam magnus Jehova, &c.*

Hæc verba diriguntur ad omnem Terram, hoc est, ad omnes Terræ habitabiles Incolas, illos exhortans ad Cantandum Domino, & Nomini ejus benedicendum, & Salutem quam toti Mundo destinavit, annuncium: etiam ad prædicandum inter Gentes & omnes Terræ populos, DEI, in procurandâ omnium Salute, Magnalia: Ut non solum Israël, & nonnullæ ex gentibus, qui suo tempore Deum nosse didicerunt, adeoque oves pascuæ suæ facti sunt, eum laudent & colant; sed & omnes jam & singulæ Terræ gentes & familiæ; nullâ exceptâ. Id enim propriè sonat *לְכָל הָאָרֶץ* Omnis Terra. Ratio autem, cur meritò omnes Terræ habitabilis Incolæ, huic Tubæ, seu Voci exhortatoriæ, attendere debeant, hæc est

4. *Quoniam magnus Jehova, & laudabilis valde: Terribilis est super omnes Deos.* 5. *Quoniam omnes Dii populorum, idola sunt: Jehova autem Cælos fecit.* 6. *Gloria & Decor coram eo: fortitudo & gloria in Sanctuario ejus.*

Si quis nunc ad Gentes ire vellet, eisque hoc Canticum præcineret, & Nomen Domini J. CHRISTI commendaret, eisque Salutem illam, quam sua Morte & Resurrectione toti humano generi acquisivit, annunciarer, eoque nomine illum verè Jehovam, (יהוה) Justitiæ nostræ nuncuparet; Quis, hoc rerum statu, id acceptaret? Quamdiu ipsi Judæi, ad quos expressè missus fuit, eum repudiant; & Christiani, qui ipsis fidem profitentur, adhuc inter se tam discordes sunt, ut etiam inter ipsos CHRISTUS Domini in foveâ captivus detineatur. Thren. 4. 20. Quid spei esse potest, ut aliæ Terræ gentes illum recipiant? & ut quisquam, relicto proprio DEO, & contemptis Diis Patrum suorum, serviat DEO, qui etiam à suis tam parum æstimatur? Et ut incurvet se ei, qui inter duos Latrones crucifixus & sic è Terra sublatus fuit? nunquam rediturus, nisi ad consumendum omnia igne & sulphure. Certè, quamdiu hæc ita stant, frustra est omnis prædicatio nostra. At, quando semel hoc Sabbathum erit celebratum, & Dom. JESUS secundâ vice apparuerit, sese manifestando primum Judæis, & inter eos potestatem & gloriam, quam à Patre acceperat, per multa magnalia opera ostendendo; & deinde quoque aliis, cujuscunque Terræ, nationis aut linguæ populis: Tunc demum erit Magnus & laudabilis valde, & terribilis super omnes Deos Populorum. Imò, Majestas & gloria quâ tunc indutus erit, & Fortitudo illa

illa & Decor Sanctitatis suæ ejusmodi erit, ut hōc ipso omnes Dii Gentium pro Idolis reputandi & declarandi sint. Clarè enim tunc patebit, Nullum Idolum, quantumcunque videri potuerit, quid creasse; ne aviculam quidem aut muscam in aëre volitantem, neque herbulam è terra germinantem; ubi è contrà toti Mundo palam erit, quod Dom. JESUS, tanquam unicus DEI Filius, vivum illud DEI Omnipotentis Verbum, & visibilis Imago Invisibilis DEI, condiderit omnia quæ non solum in Terra & Mari; sed etiam quæ in Cœlis sunt: prout exprimitur vers. 6. Et meritò vocatur *Novum Canticum*, utpote quod nunquam antè in Terris cantatum fuit; nempe, in veritate & viva experientiâ. Alioqui solo verborum sono, & in spe longinquâ, expectantiumque desiderio, Psalmus hic crebrò, tam à Judæis quam Christianis, fuit decantatus: Sed in veritate & essentialiter nunquam nisi in hac Magni Sabbati Die.

II. Quod attinet Secundum hujus Psalmi Caput, illud habemus in vers. 7, 8, &c.

7. *Afferte Jehovah familiae populorum, afferte Jehovah gloriam & fortitudinem.*

8. *Afferte Jehovah gloriam nominis ejus, afferte oblationem, & introite Atria ejus.*

9. *Incurvate vos Jehovah in decore Sanctitatis, pavete à facie ejus Universa Terra.*

10. *Dicite in Gentibus. JEHOVA regnat, etiam firmabitur Orbis, non commovebitur, judicabit populos in rectitudine.*

11. *Latentur Cœli, & exultet Terrâ! tonet Mare & plenitudo ejus! 12. Exultet Ager & omne quod est in eo, & tunc exultabunt omnes arbores Sylvæ. 13. Coram JEHOVA, quia venit, quoniam venit judicare terram: judicabit Orbem in Justitiâ & populos in veritate suâ.*

Non satis erit JEHOVA M laudare, & Mirabilia ejus Opera ubique annunciare, tempore Regni: Sed & tunc demùm ei ritè servietur, prout hic totus Mundus, per hanc Tubam, ad hoc excitabitur: & quidem non solum Terra in universum, sed & omnes ejus familiæ in specie. Et quidem constabit hic Servitus in Quinis hîc distinctis Actionibus.

I. In Dom. JESU omnem gloriam & fortitudinem adscribendo, prout legimus de Angelis illis numero millies Centies mille, & decies Centies mille, qui voce magnâ Agno in throno sedenti acclamabant, dicendo: *Dignus est Agnus ille massatus, qui accipiat virtutem & divitias, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem & gloriam & benedictionem. Apoc. v. 11, 12.* Afferte Jehovah gloriam & fortitudinem, vers. 7.

II. In dando ei gloriam Nominis sui: quod Nomen id est, ad quod flectetur omne genu eorum qui in Cœlis, in Terrâ, & sub terra sunt. Phil. 2. 10. Nempe, Nomen illud יהוה de quo suprâ, Psal. 95. 3. Afferte ei gloriam Nominis ejus, vers. 8.

III. In offerendo ei Oblationem (מנחה) prout passim Scriptura testatur tunc in usu fore, ut Apoc. xxj. 24. disertè dicitur, *quod Reges Terræ adferent ad urbem Sanctam, quæ est Jerusalem, gloriam suam & honorem: Quid spectat quoque quod legitur Psal. 51. 20, 21. Item Psal. 66. 13, 14, 15, & Esa. 66. 21, 22, 23.*

IV. In introeundo in Atria ejus, seque ei incurvando in decore Sanctitatis suæ; prout tunc fiet ab omnibus Nationibus & Populis totius Terræ. Esa. ij. 3, Mich. iv.

V. In

V. In illa humili reverentiâ, & sancto pavore, quò Gentes Mundi afficientur à facie Domini, & decore Sanctitatis suæ. vers. 9. *Incurvate vos Jehova, pavete à facie ejus, &c.*

En, hæc est illa Servitus, quæ tunc temporis præstabitur Domino! ut autem constet, quo fundamento rationabili nitantur, tam Laudes & glorificationes DEO offerendæ, quàm Servitus hæc ei præstanda; hoc est illud ipsum, quod hic Psalmista Gentibus promulgari vult, cùm dicit vers. 10. *Dicite inter Gentes, JEHOVA Regnat. etiam firmabitur Orbis, &c.*

Primo, pro generali hujus Lætitie & Servitus Divinæ fundamento ponitur, Quod jam non amplius Princeps hujus sæculi, nec quisquam Potentissimorum Gigantum, multò minus quæpiam quatuor Bestiarum Danielis, (non scilicet Leo, non Ursus, non Pardus, nec illa ultima & omnium formidabilissima Bestia) in Terra Dominium obtineat: Sed quod solus Jehova, (hoc est unicus Æternus & Omnipotens Deus, Creator Cœli & Terræ) in JESU CHRISTO regnet.

Deinde etiam fufius ostenditur, *Quid inde utilitatis, quid Exultationis, toti Terrarum Orbi sit proventurum; Imò quale Justitiæ Regnum sit futurum.* Hinc enim

I. Firmabitur Orbis, ut ne nutet, aut vacillet, amplius (ut & suprâ, in Psal. xciiij. vers. 1. annotavimus) Non enim amplius arenæ, humanarum conceptionum, innitetur; sed solido Justitiæ & Veritatis fundamento. Quum Rex hic populos non sit judicaturus secundum visum oculorum suorum, aut secundum privatum aliquod commodum aut oblectamentum, sed secundum Justitiam & æquitatem. vers. 10.

II. Et hinc quoque exultabunt Cœli, nec non & Terra & Mare, & quicquid in eo est: Et hoc est, quod vidit & audivit Johannes Apoc. v. quando dicit de Omni Creatura, quæ erat in Cœlo & super Terram, & sub Terra, & quæ in Mari, & de iis quæ in eis sunt omnibus, quod *Insidenti Throno, & Agno, dabant & benedictionem, & honorem, & gloriam, & robur, in sæcula sæculorum.* vers. 11.

III. Et ipse Ager hinc præ gaudio exultabit & quicquid in eo est; utpote cui non incumbet amplius Maledictio, sed qui jam in gloriam Creatoris sui, & refocillationem omnium Terræ inhabitantium, plenam suam potentiam exeret. Et quemadmodum Terra, ita & Mare præ gaudio exultabit, & fluctibus suis nullam amplius noxam inferet homini, sed prospera omnia. vers. 12.

Causa autem horum omnium iterum inculcatur vers. 13. quando dicitur à facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare Terram, &c. Quæ repetitio verborum, quia venit, quoniam venit, &c. Dominus regnat, toties in hoc Cantico iterata, notat & certitudinem & momentum rei, de quâ agitur, quæ meritò omni diligentia nobis observanda est. Hoc enim propriè illud Regnum DEI est, de quo toties loquitur Dm. JESUS & quod tot similitudinibus explicuit; quamvis spes ejus nostro tempore prorsus evanuisse videatur; ac si nunc à CHRISTO nihil aliud expectandum esset, quàm ut appareat in flammâ ignis ad totum Mundum, & quicquid in eo est, comburendum, & sibi tunc paucos quosdam in Cœlum assumendum, & reliquam humani generis massam in æternas Infernales Cruciatibus tradendum. Sed hisce missis transeamus ad vocem Electorum, quæ sequitur.